

מאורות אשר

ממשנתם של רבינו הגאון הקדוש
מרן בעל המנוחת אשר מטשענגער זי"ע וצאצאיו הקדושים זי"ע

גליון י"ז • חנוכה תשע"ג

ב"ה

מאורי אור

שביבי אור על פרשת השבוע

ויאמר אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשול בנו

י"ל למה לא כתיב גם כאן 'ויקנאו בו אחיו' כמו שנאמר למטה כאשר סיפר החלום השני שהשמש והירח משתחווים לו, ועוד יל"ד מהו כפילות הלשון המלך וגו' אם משול וגו'.

ויתפרש והנה יש חילוק בין מלך למושל דמלך נקרא מי שהוא ביכולת לפקוד על כל השרים שבמדינה אבל שם מושל נופל רק שהוא ממונה לשמור על איזה עבדים והוא פקיד עליהם ומצוה אותם מה שיעשו והעבדים עם הפקיד שלהם הם מסוג א' רק שהם מעט למטה ממדריגתו, אבל לגבי המלך לא נמצא לו דמיון אף מבין שרי המלוכה.

והנה בחלום הראשון שסיפר אנטון בתוך השדה וגו' קמה אלמתי וגם נעבה והנה תסיבה אלימותים ותשתחויה אלמתי אמרו בלבם הנה כי אף לפי חלומנו אין הבדל גדול בינך ובינינו אף אתה עבדת בשדה כמונו רק שאתה המושל והרודה בנו ולא קינאו בו כ"כ כי אמרו 'המלך תמלך עלינו' וכי למלך היית עליו הרי רק 'מושך' תמשול בנו' כמושל היית בנו ולא כמלך, אבל כשסיפר החלום השני שכוכבי השמים משתחווים לו וזה כבר מורה על מלוכה ממש א' דייקא קינאו בו אחיו, והבן.

מנוחת אשר

ואביו שמר את הדבר

איתא במדרש עה"פ ואביו שמר את הדבר, מה ראה, קריעת ים סוף, ראה, ותמוה.

וי"ל דהנה המפרשים כתבו דאם הולכים בתר המחשבה אז היה יוסף הבכור דכיון שמחשבתו של יעקב היה על רחל ולא על לאה וא"כ יוסף בכור במחשבה אבל אם הולכים בתר המעשה אז ראובן הבכור כיון דבפועל לקח את לאה תחילה.

והנה אם נלך בתר המחשבה ויוסף הוא הבכור אז לו היה משפט הבכורה מה שאביו עשה לו כתנות פסים ולא היה להאחים משפט במה שקנאו בו כי ביושר עשה לו אביו בגדים הנאים ויפיו כי להבכור המשפט של פי שנים בכל אשר ימצא לו, וגם האחים צריכים לכבדו כי את לרבות אחיו הגדול ושפיר חלם שצריכים להשתחוות לפניו וזה הכל אם נלך בתר המחשבה.

והנה בקריעת ים סוף חזונו דאולינן בתר מחשבה דהנה המפרשים הקשו איך קרע הים עבור ישראל שיצאו ממצרים הלא עדיין לא נשלם הזמן של ד' מאות שנה, ותוצו כי מה שהיו ישראל תחת המצרים היה בתורת פקדון והקב"ה היה המפקיד והמצרים היו הנפקדים והרין דבשליחות יד חייב הנפקד וכאן שלחו יד בישראל דהיינו שגורו כל הבן הילוד האורה תשליחוהו ומחמת כן הוציאם הקב"ה קודם זמנם והתנית לדברי האומר חישב לשלוח יד א"ע שלא שלח יד בפועל אעפ"כ חייב א"ש בדאמת לא השליכו שום ילד ליאור אלא חשבו לעשות כן שפיר הוציאם הקב"ה אבל אי אמרי' חישב לשלוח יד אינו חייב אז הדרא קושיא לדוכתי' למה יצאו קודם הזמן ומדחיו' דהים נקרע אע"פ שהיה קודם הזמן מוכח דאולי' בתר המחשבה.

ובזה א"ש שמדרש ואביו שמר את הדבר דהנה יוסף חשב בוראי שהוא הבכור דאולי' בתר המחשבה וא"כ מובן שאחיו ישתחוו לו ואביו שמר את הדבר משום שראה קריעת ים סוף דמשם מוכח דאולי' בתר המחשבה.

יד"י דלוי' (כתי' – להגה"ק רבי יוסף דוב הלוי יונגרייז זצ"ל ה"ר אב"ד דאנדיאש)

והנה שלשה סלי חורי על ראשי

יש לרמוז בזה דאיתא בכתבי האר"י ז"ל דשלשה פעמים היה בעולם שר האופים ונתלה בכל פעם היותו בעולם, האחד בפעם הוואת כשהיו שר האופים, שנית הוא שהיה המן ויתלו אותו על העץ, פעם שליש הוא היה אותו איש שנתלה, לכן ראה שלשה סלי חורי על ראשו לרמוז על ג' הפעמים שנתלה.

הגה"ק רבי מאיר אלמאש (דוכא במנחת אשר לחתנו רביה"ק מטשענגער זי"ע ועיי"ש עוד).

וישעב יעקב וגו' ובמדרש והובא כרש"י, ביקש יעקב לישב בשלוח קפץ עליו רוגזו של יוסף.

י"ל דכבר האריך הפרשת דרכים דיוסף והשבטים נחלקו אם יש להם דין ישראל או דין בן נח דהשבטים סברו שיש להם דין ישראל ויוסף חלק עליהם דיש להם דין בני נח, עיי"ש, והנה אחו"ל בסנהדרין דבן נח ששבת חייב מיתה.

וזה כונת המדרש דביקש יעקב לישב בשלוח, פירוש שרצה לישב במנוחה ולשבות ביום השבת, אבל קפץ עליו רוגזו של יוסף על אחיו שלדעתו יש לו דין בן נח ואסור לו לשמור את השבת.

תורת משה נתן

אלה תולדות יעקב יוסף וגו'.

יתפרש ע"ד הרמז דהנה אותיות המילוי של תיבת 'יעקב' דהיינו אותיות ו"ד מאות יו"ד, ו"ן מאות עי"ן, ו"ף מאות קו"ף, ו"ת מאות ב"ת עולה בגימטריא 'מישיח בן יוסף' – והנה המילוי של האות מוכנה 'תולדה' שהוא תולדות האות, וזה הרמז בפסוק 'אלה תולדות יעקב יוסף' ר"ל המילוי של תיבת יעקב, יוסף, הרמז למשיח בן יוסף שהוא יוצא מבית יעקב.

הגה"ק רבי שמואל הלוי יונגרייז זצ"ל אב"ד סעטשע (אביו של המנוחת אשר זי"ע)

וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו ועשה לו כתנות פסים.

והתרגום פירש 'ארי בר חכים הוא לוי', ויש לדקדק דלפי התרגום שכן זקונים פירושו בר חכים א"כ למה כתיב 'הוא לו' והרי התכונה בחוץ תרונה ונדע לכל.

ונ"ל דלכאורה יש לתמוה על יעקב אבינו דלמה באמת הראה אהבתו ליוסף יותר מאחיו ע"י הכתנות פסים שעשה לו שעי"ז עורר קנאתם וגורם ירידתם למצרים, וכמו שאחו"ל בשבת י' בשביל משקל שני סלעים מילת ירדו אבותינו למצרים.

ונראה דמבואר במדרש קהלת ט' עה"פ בכל עת יהיו בגדיך לבנים, אין הכתוב מדבר אלא בתורה ומעשים טובים, וכן האריך בספר העקידה פר' תצוה דהמצוות ומע"ט נמשלו לבגדים כי המה ג' כ"ב בכלל בגדי קודש, בגדים רוחניים – והנה כמו שיש במלבושי האדם ג' מיני בגדים, דהיינו בגד עליון, בגד אמצעי, ובגד תחתון והוא הכתנות, כן יש בפעולות האדם לטוב בעבודת ה' ג' מדרגות, א) מי שמקיים מצות ה' וכל מנגמתו שימורו וידעו אנשי גילו צדקתו וישרת לבו, וזה דומה ללבוש העליון, אך היא מדרגה פחתה ונרועה מאוד, ב) מי שעושה מצות ה' שלא להתפאר רק שלא איכפת לו גם אם יתגלו מעשיו צדקותיו, וזה הוא מדרגה מעולה וטובה יותר ודומה לבגד אמצעי, ג) המדרגה היותר נעלה היא באם הוא הצנע לכת עם ה', ולפני אנשי גילו מראה עצמו כאילו מכף רגל ועד ראש אין בו מתוך אף בהצנע לכת עובד את ה' בכל לבבו ובכל נפשו, וזה דומה להכתנות שהיא לבוש התחתון ומכוסה מעין כל.

והנה יוסף היה במדרגה הג', כי לפני אחיו התראה עצמו כאילו אין בו שום לחלוחית מצוה שזמו שאחו"ל שהיה עושה מעשה נעורו ועשה כן כדי שלא ירגישו אחיו במעשיו הטובים וישרים בדרכי ה', אך יעקב אביו הבין כל זה שבאמת הוא הצנע לכת עם ה' ולכן נפלאות אהבתו אליו, אך לא רצה לגלות הדבר לאחיו יוסף דאולי רוצה יוסף שלא יתגלו מעשיו שבאמת תוכו קודש לה, לכן עשה לו כתנות פסים דהוא רמז שהוא הצנע לכת עם אלקיו כמו הכתנות שהוא הבגד המוצנע.

וזה שאמר הכתוב וישראל אהב את יוסף כי בן זקונים הוא לו, ופי' התרגום ארי בר חכים הוא לו, פי' לו לבדו היה נעלה וידע שהוא בר חכים, אבל מעיני אחיו היה נסתר דבר זה וכדי לרמוז זה עשה לו כתנות פסים.

הגה"ק רבי אשר אנשיל הלוי יונגרייז זצ"ל ה"ד – רבה האחרון של העיר

טשענגער (הובא בקובץ בית אשר בהקדמה לספר מנוחת אשר ועיי"ש עוד, ובספר חזון ישעי' (לאחיו הגה"ק מטשענגער זצ"ל ה"ד) פירש בזה למה דוקא יעקב שמר את הדבר דהאחים חשבו כי לא יתכן שמשמשים יניחו את יוסף שימלך וילדעו לא היה צדיק, ודוקא יעקב שעמד על טיב בני וידע האמת על נודל צדקתו לכן שפיר שמר את הדבר כי ידע שיחבן מאוד שתתקיים)

מאורי שמעתתא

חידושים ופולולים בשמעתתא דכלה

פלפולא חריפתא בשמעתתא ד'כבתה'

מאת הגה"צ הקדוש רבי יעקב יוסף הלוי יונגרייז זצ"ל הי"ד אב"ד ניר-מאדע'

וא"ש קושיית התוס' באות ב' דעל כרחק צ"ל דרב הונא סובר דמותר להשתמש לאורה דאי נימא שסובר אסור להשתמש לאורה רק ס"ל דכבתה זקוק לה א"כ אמאי אסור להדליק בו בחול הא לא שייך שמא יפגע כי אסור להשתמש לאורה כנ"ל.

וממילא לא קשה גם קושיית הכת"ס באות ד' דשפיר מוכיח דרב הונא סובר מותר להשתמש לאורה מדסובר רב הונא אין מדליקין בהן בחול דכו"ל וחיישי' שמא יפגע ש"מ דמותר להשתמש לאורה דאל"כ לא חיישי' שמא יפגע, וכי תימא א"כ נימא סתם אין מדליקין בהם בחנוכה ונשמע תרוייהו דכו"ל וממילא דמותר להשתמש לאורה דהא תליא וכמבואר, זה אינו דאם נימא סתם אין מדליקין בהן בחנוכה איכא למטעי דדוקא בשבת אין מדליקין בהם משום דכו"ל ולא יוכל להדליק אם תכבה ולא מקיים מצות נר חנוכה אבל בחול מותר להדליק בהם אע"ג דכו"ל משום דאסור להשתמש לאורה וליכא למיחש לשמא יפגע, ע"כ אמר אין מדליקין בין בחול ובין בשבת ומוכיח תרוייהו.

וגם א"ש הקושיא דעל כרחק צריך רב חסדא לומר דכבתה אין זקוק לה ומותר להשתמש לאורה דאל"כ נימא סתם אין מדליקין ואו נדע ממילא דהטעם של ר"ח משום דכו"ל ואסור להשתמש לאורה ומש"ה בחול מותר להדליק בהם דלא חיישי' לשמא יפגע דהא ס"ל אסור להשתמש לאורה ובשבת אין מדליקין דלא יוכל לקיים המצוה.

וא"ש גם קושיית התוס' באות ג' דמש"ה לא אמר רב סתם מדליקין דאז נימא דדוקא בחול מותר להדליק דחיישי' לשמא יפגע דס"ל אסור להשתמש לאורה ולעולם ס"ל דכבתה זקוק לה ומש"ה אה"נ דאין מדליקין בשבת דלא יוכל לקיים מצות נר חנוכה, קמ"ל מדליקין בהן בין בחול בין בשבת דכבתה אין זקוק לה ואסור להשתמש לאורה.

וא"ש הר"ף דליכא למיפשט מחול דכבתה אין זקוק לה מדמליקין בהן דאיכא למימר דכבתה זקוק לה ואפ"ה מותר להדליק בחול דליכא למיחש לשמא יפגע דהא ס"ל אסור להשתמש לאורה אבל מדמדיקין בשבת ע"כ דס"ל דכבתה אין ז"ל דאל"כ לא יוכל לקיים המצוה מוכח ג"כ דאסור להשתמש לאורה ודו"ק.

ובזה נראה ג"כ אמאי אמר רבא ש"מ כו"ל ומותר להשתמש לאורה דלכאורה איפכא ה"ל למימר ש"מ מותר להשתמש לאורה והיינו טעמא דשבת וכבתה זקוק לה היינו טעמא דחול דמאחר בדברי רב הונא (עשו"ת כת"ס או"ח קל"א) דלא מוכח דמותר להשתמש לאורה רק מדאמר כו"ל וחיישי' שמא יפגע וימתין בהדלקתו עד שיעצטרך להשתמש לאורה כנ"ל ודו"ק.

א. הר"ף בריש פרק במה מדליקין פסק דפתילות ושמנים שאמרו חכמים אין מדליקין בהן בשבת מדליקין בהן בחנוכה בין בחול ובין בשבת, ומדקאמר מדליקין בהן בשבת ש"מ דאסור להשתמש לאורה וכו' וש"מ דכבתה אין זקוק לה. – והקשו המפרשים על הר"ף דאמאי לא יליף דכבתה אין זקוק לה מדמדיקין בחול.

ב. הקשו תוס' בד"ה ומותר וכו' מנ"ל לרבא דרב הונא סובר מותר להשתמש לאורה דלמא אין מדליקין בשבת משום דכבתה אין ז"ל.

ג. הק' תוס' הנ"ל אמאי לא אמר רב סתם שמנים הפסולים להדליק בהן בשבת ומותר להדליק בהן בחנוכה עיי"ש.

ד. הק' בשו"ת כת"ס או"ח סי' קל"ב דלשיטת הטור בס' תרע"ג דהחשש היה שמא יחזור וידליקנה מנ"ל לרבא דס"ל לרב הונא דמותר להשתמש לאורה דלמא משום דכבתה זקוק לה ויבוא להדליקו בשבת, ונפק"מ היכא דליכא שמנים ופתילות הכשרים דכתב הפנ"י דמותר להדליק בו בחול דאין ספק מוציא מידי ודאי ובשבת אסור להדליק דחיישינן שמא ידליקנה עיי"ש.

ה. עוד הק' האחרונים מנ"ל דרב חסדא ס"ל דכבתה אין זקוק לה ומותר להשתמש לאורה דלמא ס"ל דכבתה ז"ל ואסור להשתמש לאורה ואפ"ה בחול שרי להדליק דלא חיישי' לשמא יפגע ובשבת אסור דלא יוכל להדליקו.

ונראה ליישב הכל בחדא מחתא דהנה רש"י בד"ה כבתה זקוק לה כתב דלמא פגע ולא מתקן לה, והקשו האחרונים אמאי אמר רש"י דחיישי' דלמא פגע הלא הוא רוצה לקיים מצות נר חנוכה ואמאי יפגע אם תכבה הלא מי הכריחו להדליק בפעם הראשון והיה לו לרש"י לפרש דילמא ישכח ולא יתקן לה – ונ"ל דהנה ו"א דלתי' הראשון בגמ' לק' ע"כ דאי בעי מדליק אינו יכול להדליק רק עד שתכלה רגל מן השוק אבל בתר זמן זה שוב אינו יוצא חובתו אם מדליק אח"כ עיי"ש בתוס'.

ומעתה י"ל דזה כונת רש"י דבדודאי רוצה לקיים מצות נר חנוכה ולא חיישינן שלא ידליקנו רק איכא למיחש שמא תכבה תוך שיעור שתכלה רגל מן השוק ולא ידליק לה תיכף דשמא יהי צריך אור הנר אח"כ ואז ידליקנה לשם מצות נר חנוכה וגם ישתמש אצלו, ובאמת לא מקיים המצוה כי כבר עבר הזמן והוא החשש דשמא יפגע ובאמת הוא לא ידע כי אחר זמן זה אינו מקיים המצוה, והא תינח אי אמרי' דמותר להשתמש לאורה או שפיר איכא למיחש שמא ימתין עד שיעצטרך להשתמש לאורה ויפגע לעבור שיעור זמן מצוה אבל אם נימא דאסור להשתמש לאורה ליכא למיחש לזה כי בלאו הכי לא יהיה לו ממנו שום הנאה והוא הרי רוצה לקיים המצוה וליכא למיחש שיפגע וימתין עם ההדלקה.

רבי יעקב יוסף זצ"ל היה בן הגה"צ רבי יצחק צבי הלוי יונגרייז זצ"ל אבד"ק קאשוי בנו של הגה"ק רבי משה הלוי יונגרייז זצ"ל אבד"ק קאשוי – עלה על המוקד עקה"ש יחד עם זוגתו וכל שנים עשר יו"ח הי"ד ביום י"ב סיון תש"ד ולא נשאר ממנו שום נשארית רק גרגרים אחדים מחידושי שו"ת שונים ויצאו לאור לאחריהם בסו"ס שו"ת וישאל שאל (ברוקלין תשנ"ט) לחתנו הגה"ק רבי שמואל בראך זצ"ל אבד"ק ניר-מאדע'.

לזכר עולם יהיה צדיק

הרב הקדוש רבי אלימלך הלוי בן הרה"ק רבי משולם פייש זי"ע
מטאש

נלב"ע ביום כ"ג כסליו תש"ג

הונצח ע"י נכדו הרה"ג רבי מרדכי גינזבערג שליט"א
ר"מ בישיבת סאטמאר לונדון

והיו למאורו"ת ברקיע השמים להאיר על הארץ

בשמחה רבה הננו להודיע כי בעזה"י מתכוננים אנו להוציא לאור

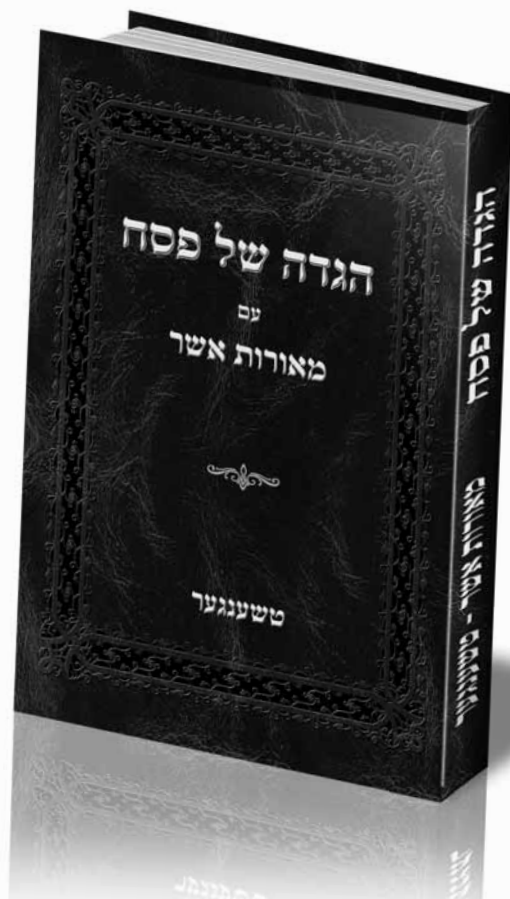
"הגדה של פסח – מאורות אשר"

מהודרת ומפוארת

מעוטרת במנהגי קודש ואמרות טהורות בפלפול
ובשמעתתא, ובהלכה ואגדה, מרבתינו הקדושים מרן
בעל ה'מנוחת אשר' וצאצאיו הרבנים הגאונים זי"ע

ובהיות כי הדבר כרוך בהוצאות גדולות ובדמים תרתי
משמע, ע"כ פונים אנו בזה לכל מי שירצה ליטול חלק
בהוצאות הספר לזכות או לעילוי נשמה וכדו' שיואיל
להודיע למערכת, וכן כל מי שיודע על דברי תורה
מרבתינו הק' בעניני פסח בכלל ועל הגדה של פסח
בפרט אשר עודם בכתובים או שנכתבו שלא במקומם
או הובאו בשמם בספרים אחרים נא להודיענו לזכות
בהם את הרבים.

י-ה זכות אבות יגן עלינו וזכות אבותינו ורבתינו יגן
על כל העוזרים ומסייעים להתברך בכל מילי דמיטב
ושימלא ה' כל משאלות לבם לטובה.

נשאר עדיין רק מספר מצומצם מאוד של הספר
"מאורות אשר" מתורתן של אבות רבותינו המנוחת
אשר זי"ע וצאצאיו הקדושים על חנוכה, וכל הקודם
זכה – תקותינו להוציאו לאור במהדורה חדשה עם
הרבה הוספות חדשות ותיקונים.

ובקשתינו כנ"ל מכל הרוצה ליטול חלק בהפצת תורת
רבתינו הקדושים להתקשר למכון וזכות האבות וזכות
רבים יגינו בעדו להתברך בכל מילי דמיטב.

מאורי ארץ

ליומי הילולא של רבותינו הקדושים אשר בארץ המה ז"ע

הגה"צ רבי עמרם הלוי יונגרייז זצ"ל – אב"ד יאזור ומח"ס 'תפארת עמרם' עשרה בטבת תשל"ג – ארבעים שנה לפטירתו

גם הוא לחם במסירות נפש נגד אלו שרצו להנהיג פשרות וקולות שונות אשר לא שערום אבותינו באיוה עניים, ומרגלא היתה בפיו מליצת החת"ס על כגון דא כי "החדש אסור מן התורה".

בשנת תשי"ג עלה לארץ ישראל, וקיבל אז בקשות והצעות מקהילות גדולות וחשובות בחו"ל שרצו לענדו עטרה לראשיהם, והלך אל גדול הדור בעל ה'חזון איש' להתייעץ אתו, והחזון"א השיבו שלא יצא לחו"ל רק ישתדל למצוא רבנות בא"י ואף בירכו שבזכות זה יזכה לזש"ק – גם שם בא"י נקרא ע"י כמה קהילות חשובות מא"י לכהן פאר אצלם, אולם רבינו בחר לעצמו הרבנות בעיר "יאזור" (כיום 'אזור') שליד תל-אביב שהיתה קהילה קטנה יחסית באמרו כי אינו חפץ בקהילות גדולות כדי שיכול להגות ולהתמיד בתורה ולא יצטרך להיות כ"כ טרוד במילי דמתא.

כמעשהו בחוץ לארץ כך מעשהו בא"י ויחן את פני העיר להעמיד את הדת על תילה, בקעה מצא וגדר בה ועשה הרבה חקיקים וגם כאן לא זו מקיצו של יוד בכל אשר עניני ההלכה והוראה וכן היה כאב רחמן ורועה נאמן לבני עירו אשר חיבבוהו מאוד ושנו בצמא את דבריו בשיעוריו ודרשותיו הנפלאים שנאמרו בלהט אש קודש והשיבו רבים מען.

ביום ט' טבת תשל"ג שלח שליח לבנו שליט"א שלמד אז בבני-ברק שיבוא הביתה ויהי לפלא כי לא היה שום סיבה לכך, בהגיעו שמה בחנו על לימודו ואח"כ חיבקו ונישקו, אולם אחר כמה שעות הבינו כי מולי' חזי כי באישון ליל המר עשרה בטבת נמצא רבינו זצ"ל יושב ליד הגמרא הפתוחה בסוגיא דמס' בני בתירה בס' פסחים כשלצד הגמרא מונח עדיין העט אשר לפני כמה דקות עדיין נכתב בו הערות על הגמ'... ופני רבינו זצ"ל מאירות ועיניו סגורות כי נדם לבו הטהור ויצאה נשמתו בטוהרה במיתת נשיקה באמצע לימודו ונתקיים בו מה שאחז"ל עה"פ 'זאת התורה אדם כי ימות באוהל...' והמשיך רבינו לסיים הסוגיא בישיבה של מעלה יחד עם אבותיו הקדושים אשר יצאו לקבל פניו וכאשר סיפר ש"ב הגה"צ בעל 'עטרת משה' ממאקאווא זצ"ל בבואו לנחם אבליים כי באותו לילה שנפטר בו רבינו זצ"ל חלם שראה אותו משמיע דרשה במתיבתא דרקיט כאשר כל אבותיו הקדושים ובראשם המנוחות אשר זי"ע יושבים ושומעים לדבריו...

השאר אחריו את בנו יחידו הגה"צ רבי אשר אנשיל הלוי יונגרייז שליט"א מלונדון רב דקהל "תפארת עמרם" על שמו של אביו רבינו זצ"ל – בשנת תשס"ד יצא לאור ספר 'תפארת עמרם' ובו לוקטו מדברי תורתו עה"ת וסוגיות הש"ס אשר נשארו לפליטה כי רוב חידישו ודרשותיו כמעט ולא רשמו וחבל על דאבדון.

הגאון רבי עמרם הלוי יונגרייז זצ"ל נולד בשנת תרע"ה לאביו הגה"ק רבי

אשר אנשיל הלוי יונגרייז זצ"ל אבד"ק דיאנדיאש ומח"ס זכור ושמור (כן מר) המנוחת משה בנו של רבינו הקדוש בעל המנוחת אשר זי"ע ויקרא שמו בישראל עמרם על שם דו"ז הגה"ק רבי עמרם בלוס זצ"ל בעל 'בית שער' (חתן הגאון רבי יוסף דוב כהנא זצ"ל שדיחה גם דעתו של מרן המנוחת משה).

בבחרותו גלה למקום תורה לישיבתו של הגה"ק בעל ויגד יעקב מפאפא זצ"ל ושם נתעלה לחיות מבחירי הישיבה בחריפותו ובהתמדתו בתורה ואף רבו הגדול חיבבו מאוד והירבה לפלפל ולהשתעשע עמו, וכך מעיד עליו לימים ידיד נעוריו הגה"צ אבד"ק ערלוי שליט"א (בהסכמות לספר 'תפארת עמרם') "מכירו הייתי לשעבר זה קרוב לששים שנה משנות הבחרות ולעת כזאת כבר היה מופלג וגדול בתורה ושמו הלך לפניו ולפני מלכים מאם מלכי רבנן יתייצב" - בבחרותו

השלים עצמו בתורה ובהוראה וקיבל הורמא מכמה גדולי ישראל, וביניהם גם מהגאון המפורסם רבי יונתן שטייף זצ"ל אשר כתב עליו לימים בתוך מכתב המלצה "מכירו אני עוד מימי עלומי שבהיותו עוד בן ח"י שנים כבר העטרתי בעטרת תפארת להיות נסמך להורות תורה מלבד בקיאותו ברוב סוגיות הש"ס ופוסקים" (ובספה ש"ת מהר"י שטייף אף נמצאת תשובה שכתב אל רבינו בבחרותו).

אחר המלחמה נשא לאשה את הרבנית הצדקנית מרת הינדא ע"ה בת הגה"ק רבי דוב בער קליין זצ"ל הי"ד אבד"ק אוהעל (חתן הגה"ק רבי זאב כהנא זצ"ל אב"ד טשארא) ובשנת תש"ו נתמנה למלאות מקום אביו כאבד"ק העיר דיאנדיאש בפליט' החרב שחזרו להעיר, ובשנת תש"ח למרות גילו הצעיר עלה ונתעלה לכהן פאר כראב"ד העיר כודאפעסט אשר היתה אז עדיין לעיר ואם בישראל מלאה חכמים וסופרים מאלפי בני ישראל אודים מוצלים מאש ורבינו זצ"ל שהיה מפורסם לנואם בחסד עליו ופה

מפיק מרגליות הפיח בהם רוח חיים והרביץ תורה ובפירות היתה לשם דבר ודרשותיו בשבת שובה ושבח הגדול בביהמ"ד הגדול 'קאוינצי שוהל' שמאות בני אדם מילאו וגדשו את היכל הביהמ"ד על כל גדותיו לשמוע מנועם דבריו אשר הרצק חן בשפתותיו, וכן תיקן הרבה דברים בעיר בפרט בעניני כשרות ועוד וכדרך אבותיו הקדושים

רבינו זצ"ל בחדר לימודו

רבינו (במרכז התמונה) בצעירותו בסוד שיה עם הגה"ק מהר"ם דושינסקי זצ"ל גאב"ד ירושלים (מי שיש לו מידע על שאר האנשים בתמונה נא להודיענו)